

Sygn. akt V KK 374/21

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **D.J.**

skazanego za czyn z art. 258§3 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 5 października 2021r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 lutego 2020r., sygn. akt III K (...),

zmienionego w części wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 20 stycznia 2021r., sygn. akt II AKa (...)

na podstawie art. 532§1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie nie zawiera żadnej argumentacji, która realizowałaby powyższe wymogi wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Wskazać zatem należy, że sam fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Nie można bowiem zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Ocena zasadności podniesionych zarzutów nie może być też postrzegana jako jednoznaczna, skoro w odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej, a żaden z zarzutów nie ma rangi bezwzględnej przesłanki odwoławczej.

Na obecnym etapie postępowania można jedynie wskazać, że szerszego rozważenia wymaga zarzut z pkt 1 kasacji w zakresie, w jakim podniesiono w nim niewłaściwe rozpoznanie przez Sąd Odwoławczy zarzutu apelacji dotyczącego naruszenia przez Sąd I instancji art. 60§3 k.k. w odniesieniu do czynu z art. 278§1 k.k. Niemniej jednak, uznać należy, że powyższa kwestia nie może być uznana za samodzielną podstawę do wstrzymania na obecnym etapie postępowania wykonania zaskarżonego orzeczenia, bowiem nie można nie dostrzegać i tego, iż do wykonania pozostają skazanemu kary w wymiarze odpowiadającym sumie kar jednostkowych za pozostałe dwa czyny, za które D.J. został skazany na kary pozbawienia wolności.

Wstrzymanie wykonania kary jest zatem niecelowe, tym bardziej, że w sprawie nie ujawniono żadnych innych okoliczności za tym przemawiających.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało uznać, że wniosek obrońcy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.